

Bet hier hett mi de Herrgott bröcht
up hell un düster Straten.
Un oft hett hei sien' Sägen leggt
up miene Wäg' un Daten.
Bet hierher hett hei mi bewohrt,
an männig Wolldat ok nich spoort,
bet hier hett hei mi hulpen.

O Gott, von Harten segg ick Dank
för all's, wat du mi gäben.
Un wier'n ok düster Tieden mank,
du hest doch wohrt mien Läben.
Du hest mi schenkt, dien Leiw tau ahn'n,
un Kräft, dat ick künn widergahn.
Ja, oft hest du mi hulpen.

Mit Tauvertrugen ick di bäd',
du wardst mi nich verlaten;
tau Siet mi stahn an jede Städ'
un ok up düster Straten.
Du wardst mi gäben niegen Maut,
ok annerweck wat daun tau gaut.
Du hest je oft mi hulpen.

Mel.: Bis hierher hat mich Gott gebracht

Chr. Voß